

Posudek na bakalářskou práci:

NAVRÁTILOVÁ, Tereza: *Vatikánská východní politika za pontifikátu papeže Jana Pavla II.*

Bakalářská práce. FSV UK, Praha 2010, 37 s.

Předložená bakalářská práce splňuje po formální stránce náležitosti tohoto druhu textu. Rozsah užití literatury je dostatečný. Autorka až na drobné výjimky cituje prameny a literaturu přesně a na potřebných místech. Prospěla by ovšem pečlivější korektura, v některých pasážích zůstaly stylistické neobratnosti a překlepy, případně je text nedostatečně přehledný. To jsou však pouze okrajové poznámky.

Autorka si vybrala téma, které je historiograficky kontroverzní a nutno říci, že na bakalářskou práci značně obsáhlé. V tomto ohledu oceňuji několik věcí. Podařilo se jí vyhnout se úskalí příliš hodnotících soudů, které charakterizují některé práce zaměřené stejným směrem. Stejně tak dokázala naformulovat obhajitelný a přitom zužující koncept zpracování, postavený na jedné straně na obecném představení tématu a na druhé na provedení sond do vhodně zvolených oblastí. Ty dokumentují alespoň zčásti hlavní téma, tj. proměnu vatikánské východní politiky ve vymezeném období. V konečném výsledku jde o text o dvou částech, nezdá se mi však, že by šlo o nějaký zásadní problém, neboť první část je nepochybně nutným představením rámce, v němž se změna spjatá s Janem Pavlem II. dá pochopit. Následné představení podoby „veřejné“ politiky vůči Polsku a tvrdší neveřejné diplomacie vůči Československu odpovídá našim dosavadním znalostem o tématu.

K práci mám ovšem některé výhrady. Nejsm si jist funkčností některých citátů, které navozují určité téma/problém, aniž by však pokračovaly rozvinutím „nakousnutého“, případně plní funkci autorského textu. Jde hlavně o pasáže, kde autorka vlastně obecné věci představuje formou citátu, pro ilustraci s. 23, 24. Dalším problémem je občasné nekonzistentní psaní, přechody od jednoho tématu k druhému, aniž by byl vystavěn vhodný můstek. Lze také říci, že v rámci sond jsou opominuty určité důležité věci, které by vzhledem ke srozumitelnosti měly být šířeji zmíněny, např. fenomén tajné církve a tajných svěcení v Československu či postoj polského episkopátu k samotným jednáním Vatikánu s vládou. Zároveň ovšem oceňuji, že jsem v práci nepostřehl zásadně zpochybnitelné interpretace ani vyložené faktografické chyby, což je u tak širokého tématu třeba vyzdvihnout.

Přes tyto výhrady chci tedy říci, že autorka se s obtížemi spojenými s tématem vyrovnala na přiměřené úrovni, byť by jistě prospěly některé úpravy. Konstatuji tedy, že **práci doporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 8.6. 2010

Jaroslav Cuhra, Ph.D.

